

Filipovo neobično putovanje

ETwinning projekt
Mladi Andersen

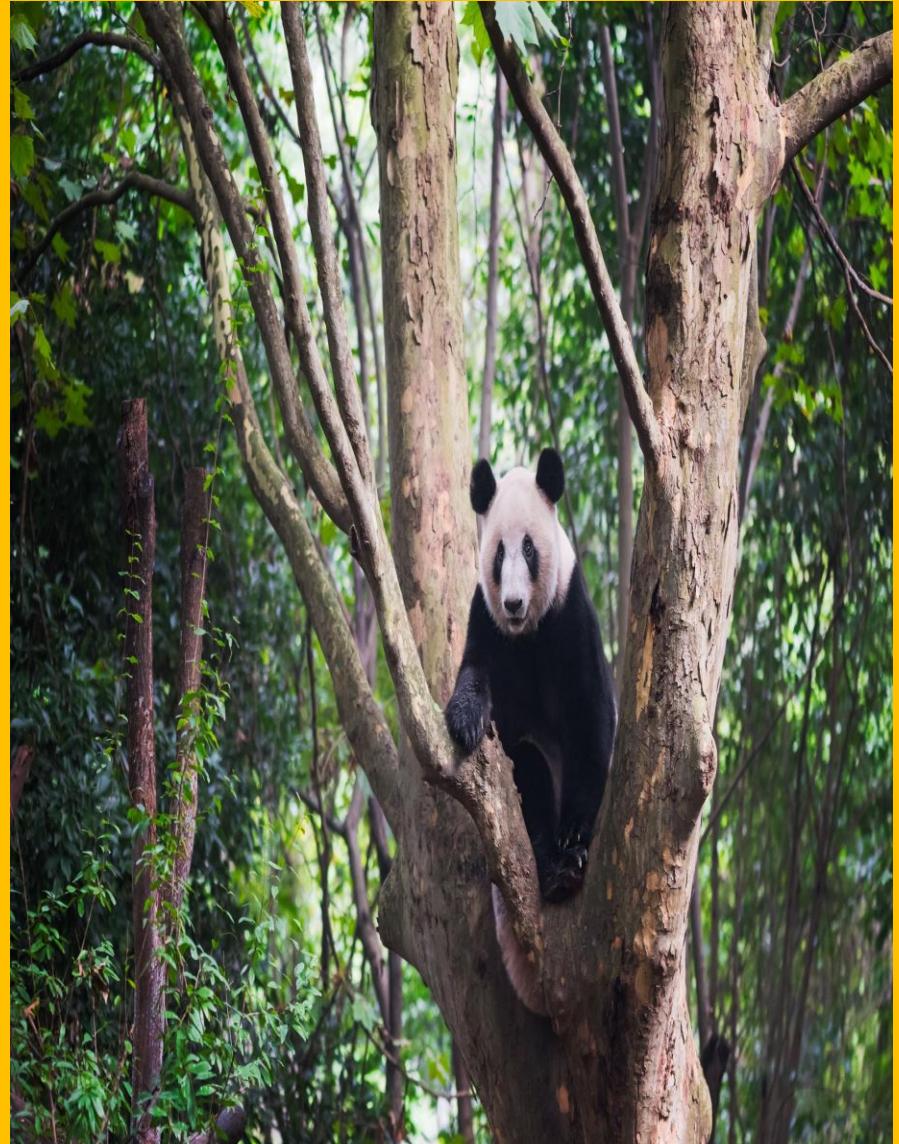

- Daleko, daleko na jugu zemlje živio seljak Filip. Imao je tri krave i četiri ovce. Jednoga dana ostao je bez hrane za životinje. Otišao je na njivu po kukuruz. Ubrao je jedan klip i zaspao. Probudivši se, shvatio je da nije više u svom selu.

*Osnovna škola Dr. Franje
Tuđmana Brela*

Vidio je oko sebe samo visoka stabla. Ustao je i krenuo u potragu za svojim starim selom. Putem je viđao čudne životinje. Shvatio je da je u drugoj dimenziji. Pokušao je naći novi dom. Tražio ga je i tražio.

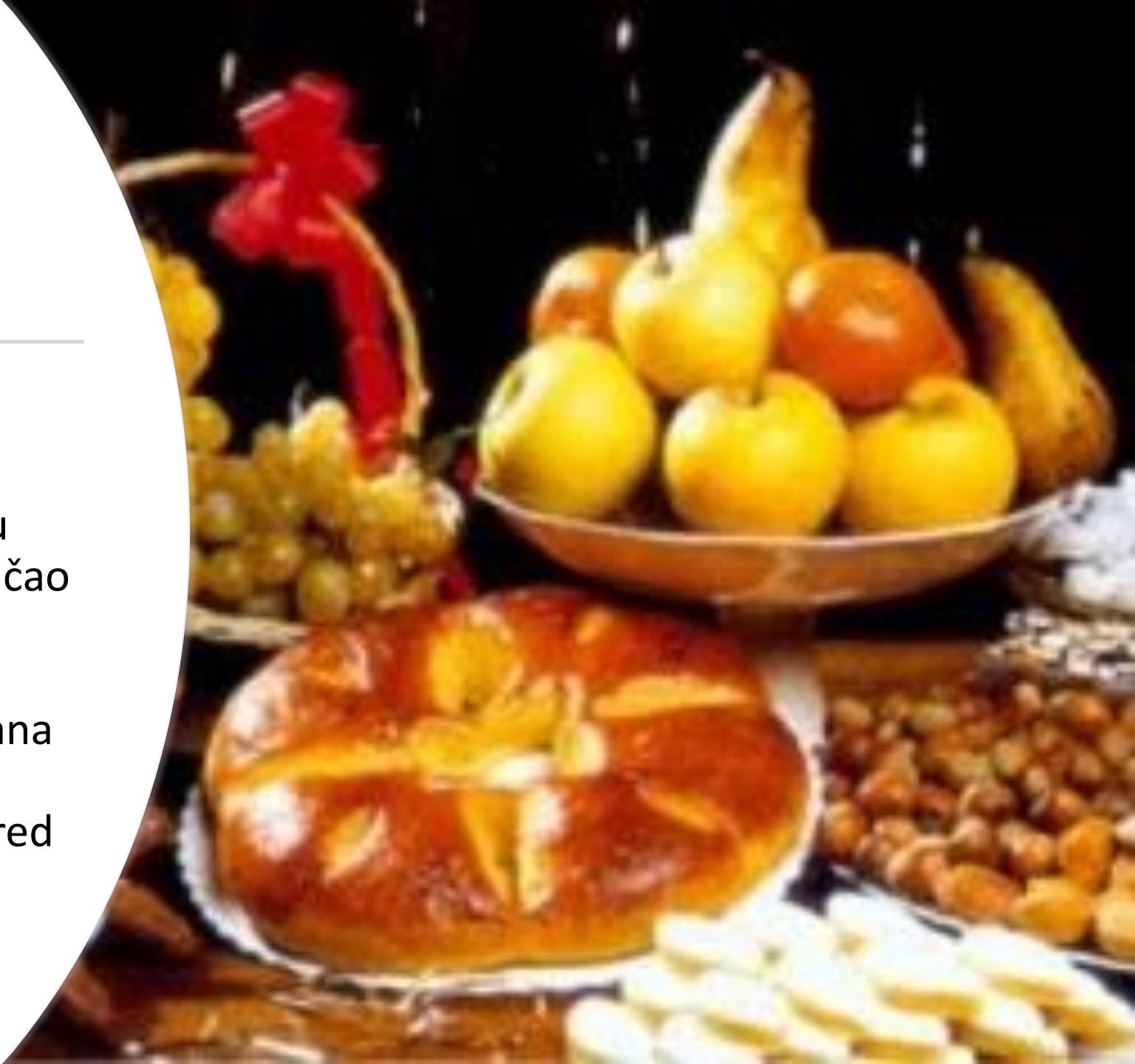

OOU "Tosho Arsov" - štip

Filip je stigao do građevine slične dvorcu. Dvorac je bio okružen visokim zidom. Na zidu nije bilo vrata. Hodajući uokolo, spotaknuo se na kamen, odskočio visoko i pao u dvorac. U dvorištu dvorca rasle su čudne biljke s još čudnijim plodovima. Sretno je skočio i posegnuo za granama da pokupi nekoliko čudnih plodova

- Ali vrata su bila zatvorena i Filip je morao pronaći ključ. Pogledao je okolo te ih video na malenom rubu prozora pokraj vrata. Filip je otključao i otvorio vrata. Video je visoke stepenice i popeo se po njima. Na kraju stepenica je bila velika dvorana i unutra su bili stolovi ispunjeni ukusnom hrana. Filip je sjeo ispred jednoga od njih te probao mnogo predivne hrane.

(Dorota Januszewska - Zespół Publicznych Placówek Oświatowych w Samborcu. Przedszkole Wesołe Jabłuszko)

- **Pojeo je svoj napitak i zaspao. Nije znao, međutim, da su jela na stolu začarana. Probudio ga je zvuk koraka koji je postajao sve glasniji. U kutu sobe primijetio je stari ogromni ormar i odlučio se odmah sakriti. Kad je otvorio ogromna vrata ormara, pokazalo se da je u vrtu. Osvrnuo se oko sebe i video kako oko njega raste ogromno povrće od kojih su najveće bile bundeve. Odjednom je shvatio da zapravo nije povrće ogromno, već je on vrlo sitan.**

-
- Malo po malo, uz bundevine listove i hrapavu koru, popeo se na vrh najviše od njih kako bi video gdje se nalazi. Sve što je video, bilo je prekriveno povrćem. Nade za povratak u selo više nije bilo. Spustio je glavu i plakao.
Odjednom mu se netko obrati. Bio je to patlidžan po imenu Pero koji mu je ponudio pomoć. Znao je što muči Filipa te mu je dao napitak za povećavanje. Filip se vratio u svoju veličinu. Sada je mogao vidjeti put koji vodi u šumu. Filip i patlidžan Pero zajedno su krenuli prema njoj.

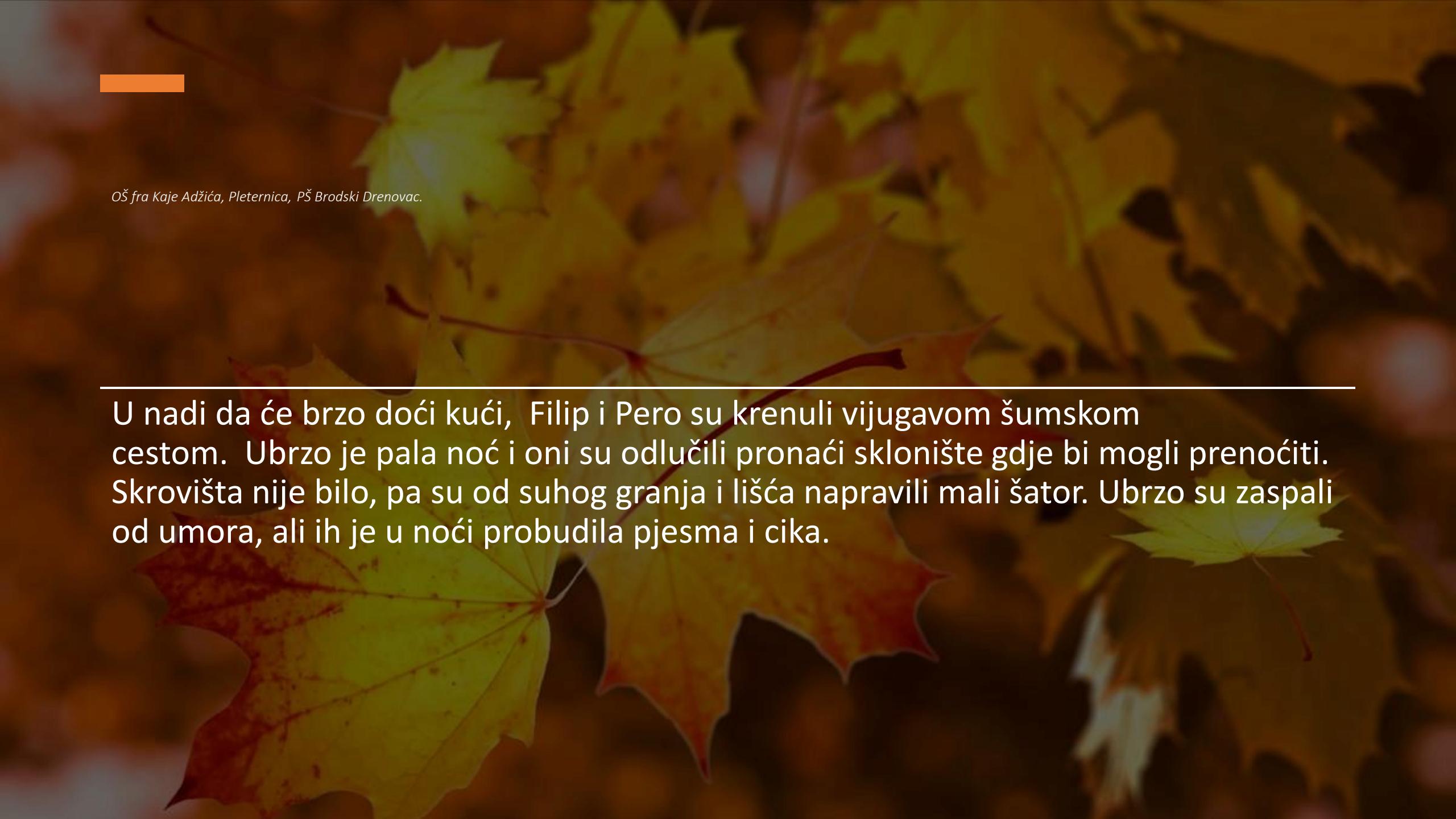

Kindergarten Tabor, Slovenia

-
- U šumi su se Filip i Pero zabavljali i pjevali pjesme. Pjevali su tako lijepo da su im se pridružile šumske životinje. Krenuli su u nove avanture. Ali ubrzo je rijeka presjekla njihov put. Životinje se nisu usudile prijeći rijeku. Filip i Pero, međutim, odvukli su trupac u vodu, sjeli na njega i uputili se na drugu stranu rijeke.

*Na drugoj strani rijeke ugledali su visoko drveće.
Vesela graja odjekivala je iz krošnji stabala.
Podigli su pogled i pažljivo promatrali. Primijetili
su nešto čudno. Svaka krošnja imala je svoj
tobogan po kojem su se spuštale vjeverice. Slušali
su njihovu veselu ciku. Neko vrijeme su ih gledali,
a onda su im se pridružili. Bilo im je toliko lijepo
da je Filip na trenutak zaboravio zašto je krenuo
na put. Promatrala ih je jedna vjeverica. Prišla im
je i predstavila se. Saznali su da joj je ime Ana.
Filip joj je ispričao da traži svoje selo. Ana ga je
uputila da krene stazom koja vodi do grada. Tamo
živi puno ljudi i netko će mu pomoći.*

OŠ fra Kaje Adžića, Pleternica, PŠ Brodski Drenovac.

U nadi da će brzo doći kući, Filip i Pero su krenuli vijugavom šumskom cestom. Ubrzo je pala noć i oni su odlučili pronaći sklonište gdje bi mogli prenoćiti. Skrovišta nije bilo, pa su od suhog granja i lišća napravili mali šator. Ubrzo su zaspali od umora, ali ih je u noći probudila pjesma i cika.

- Ustali su i znatiželjno krenuli u pravcu odakle je dopirao zvuk. Iza velikog starog drveta, ugledali su vile i vilenjake kako igraju i pevaju oko vatre. Obradovali su se kada su prepoznali miša i vevericu Anu. Pozvali su ih da im se pridruže. Noć je polako odmicala, vatra je slabila. a sa prvim zracima sunca vile i vilenjaci su nestali. Filip i Pero su tada primetili vrata na starom drvetu...

- Ušli su i ugledali neobičan prizor. Čuli su žuborenje potoka. Kad su došli bliže potoku, vidjeli su da potok teče u duginim bojama. U daljini je obasjana mjesecinom, predivna srna plesala bajkoviti ples. Znali su da je ovo mjesto čarobno i da im možda netko može pomoći.

Filip je prišao srni i tužno je zamolio za pomoć. Nažalost ona mu nije mogla pomoći, ali im je pokazala put do onoga tko može riješiti njihov problem. Koračali su čarobnim, šumskim puteljkom kojeg su malo, pomalo otkrivale rasplesane grane i leteće svjetlucave životinje. Stigli su u skrovište šumskog čarobnjaka Merlina koji im je objasnio da se najveće čarolije kriju u ljubavi. Ako jako voliš svoje selo, ljubav će te učiniti strpljivim i ustrajnim.

Stoga, kreni putem srca, sigurno ćeš stići u svoje rodno selo, vjeruj!

Filip je poslušao čarobnjaka Merlina i vođen ljubavlju išao , išao i navečer od umora zaspao. Kad se ujutro probudio, od čuda nije vjerovati mogao. Pokraj sebe je video svoje životinje koje su ga nestrpljivo čekale i svoje prekrasno selo u kojem je sretan živio do kraja života.

Čiča miča ,
gotova je priča
:)

OŠ „Vladimir Nazor”
Komletinci

